

Nieuwjaarstoespraak Franciscuskerk 2026

Gehouden na de viering op 3 januari 2026.

Beste mensen,

Aan het begin van dit nieuwe jaar willen we samen stilstaan.
Stilstaan bij wat was, bij wat is, en bij wat op ons afkomt.
Want dit is geen vanzelfsprekende tijd.
Het is een tijd van veranderingen, van vragen, maar ook van kansen.

Allereerst wil ik mijn grote dank uitspreken aan u allen en in het bijzonder aan de vele vrijwilligers, die zich met hart en ziel inzetten voor onze Franciscuskerk. Zonder u zou deze plek niet kunnen zijn wat zij is: een huis van gebed, van ontmoeting, van zorg voor elkaar. Uw betrokkenheid is in deze tijd van onschatbare waarde.

Bijzondere dank gaat dit jaar uit naar de werkgroep diaconie, die zich met veel zorg en aandacht heeft ingezet voor onze ouderen, onder andere tijdens de ouderen-ontmoetingsmiddag.

Binnen onze geloofsgemeenschap worden verjaardagskaarten rondgebracht wanneer iemand 80 jaar of ouder wordt. Er worden mensen bezocht, die eenzaam of ziek zijn. Ook het rondbrengen van kerstbakjes bij mensen die ziek zijn of die hun partner hebben verloren dit jaar, is een warm en liefdevol gebaar. Zulke momenten, die meestal ook een echte ontmoeting zijn, laten zien wat omzien naar elkaar werkelijk betekent.

In februari van het afgelopen jaar kwam het ingrijpende bericht dat twee kerken in Hengelo hun deuren zullen sluiten eind 2026: de OLV-kerk en de Thabor.

Dat nieuws heeft velen geraakt. Het betekent, dat er straks geen kerk meer zal zijn in het noorden van Hengelo. Dat is een groot verlies, niet alleen in stenen. Het is vooral voor de mensen van die twee geloofsgemeenschappen een verlies aan mogelijkheid om samen dingen te beleven, om samen te bidden, om betrokkenheid te ervaren van een vertrouwde gemeenschap.

We weten dat dit voor veel parochianen van DGH een periode van afscheid en onzekerheid is. Onze hoop en ons gebed is erop gericht, dat de mensen van de OLV en de Thabor, in de Franciscuskerk of in de Lambertus, een nieuw, eigen plekje mogen vinden. Dat zij zich welkom weten, gekend en gezien. Want kerk-zijn betekent samen onderweg zijn, juist wanneer de route verandert.

We mogen dankbaar zijn voor de gulle giften voor de vastenactie en de adventsactie. Ook het succes van de viooltjesmarkt en de adventsmarkt, samen met Thabor, is een mooi voorbeeld van samenwerking en betrokkenheid.

Er is daarmee veel geld opgehaald voor de Stichting Oekraïense kinderen, die elk jaar in juli een onvergetelijke vakantie in Hengelo mogelijk maakt.

Het afgelopen jaar stond ook in het teken van verlies. We namen afscheid van paus Franciscus, en verwelkomden een nieuwe paus, Leo XIV.
Daarnaast herdachten we het overlijden van onze geliefde pastor Nibbelke, die voor velen van ons van grote betekenis is geweest.

We willen ook stilstaan bij de mensen uit onze geloofsgemeenschap, die ons ontvallen zijn.
We dragen hen mee in onze herinnering en in ons gebed.
Laten we even stil zijn om hen te herdenken

Ik wens alle mensen, die te maken hebben gehad met verlies, veel kracht en sterkte toe, nu en in de toekomst en ook warme mensen om hen heen, waar ze terecht kunnen met hun verdriet.

We hebben op 2^e Pinksterdag de deuren geopend tijdens de Open Kerkendag. Een dag waarop velen onze kerk binnenstapten en zich verwonderden hoe mooi de kerk was. Zo aan de buitenkant is dit niet te zien.

Dan de expositie van de kerststallen, die is uitgegroeid van 180 naar liefst 350 kerststallen en ook dit jaar weer goed werd bezocht.

We waren ook te vinden op de 'kerststallenkaart van Nederland, die door de KRO/NCRV naar aanleiding van het Tv-programma 'de kerststal van Nederland', op internet was geplaatst.

Op het gebied van vorming en ontmoeting gebeurt er ook veel moois in onze kerk:
Er zijn bezinningsgroepen, oecumenische vieringen worden voorbereid en er worden voor de drie samenwerkende parochies diverse cursussen georganiseerd op het gebied van geloofsverdieping en de inspiratie van kunst door het evangelie.

Het afgelopen jaar hadden we geen dopelingen. Dat stemt ons misschien wat weemoedig.
Maar we kijken met hoop vooruit: op 8 maart in dit nieuwe jaar zullen we de eerste doop in onze kerk kunnen vieren! Elk nieuw leven, elke doop, herinnert ons eraan dat geloof toekomst heeft.

Alles wat we samen hebben gedaan en mogelijk hebben gemaakt, laat zien dat we een levende gemeenschap zijn. Met vertrouwen en hoop kijken we vooruit naar het nieuwe jaar. Mogen we blijven bouwen aan een kerk, waarin geloof en verdieping, ontmoeting en zorg en ook het vieren hiervan, centraal staan.

Laten we dit nieuwe jaar ingaan met open handen en open harten.
Met vertrouwen dat, ook al verandert er veel, God met ons meegaat.
Dat we samen kerk mogen zijn: gastvrij, zorgzaam en verbonden.

Ik wens u allen een gezegend en goed nieuwjaar toe.

En nodig u uit om elkaar na deze viering zalig nieuwjaar te wensen in de ontmoetingsruimte onder het genot van een kopje koffie of thee met een heerlijk kniepertje met slagroom, dat gebakken is door de scouting.

Dank u wel,
dat u nog even wilde luisteren naar mijn nieuwjaarstoespraak.

Marion Weenink-Poorthuis,
voorzitter locatieraad/pastoraatsgroep geloofsgemeenschap H. Franciscus van Assisi.